

Maišinė

Rudens pavasario

Nenig beraq patieka.

Jis nuošta tyloj.

Daug medinių šydi

Aplinkui, bet ak vėno-

Lėdeis mano išties.

Berios

Miltiniškos jo rankos, palindromos prie kelio...
 ligesčių išvagotas, ~~is~~ vangas laumėnas... Tam nė
 gūdūonis, ~~is~~ vienėmis ralimis p ašcos lėtai
 brenta į žemę ~~vienuolias~~ jojo grūdūtia dengia. ~~Kai~~
~~is~~ Tautijos ~~beras~~ vienėmis dyngia vejas į rankos,
 nors iš parangusios, alnuoja gyvybe... Niestas viesi-
 sas medis... Ir nors aplinkui auga daug lity ga-
 liųny, jie nerai jo daugai. Jis vis tiek vienutis
 viame pasaulyje, nelikas jo nuistga nuo lėtaus,
 nelikas neapsaugo jo nuo ūkabaus rudens vejo.
 Bet tai nėra paproctas medis. Berė platus išdir,
 didžiule, plati, nė tiluzi ne medino. Ko nėdoj didži
 didesni nei įmogaus, jei tilpa ne tūl skurdui sav
 jausmai, bet i salutes įmoky imperici. Medis

girdi, kai ypač tyliai valančios to nėštumo vartę
mergaitė, kai ypač dienangiam laikomas moksas be-
nūkias. Jo ūdymo telpa viskas: iš slausmai, iš
dienangmai, būdenys, ilgesys, net viltis... Jo ne
tik vertėti beras moliai, jis savo didžiuolimis ean-
homis apglobia parangus, nes pagirdo to bres-
lusi..., beras - mano mėlis, mano ūdymas, nėlos
daileli. Jo hamine, ralose ar žvelgias save,
savo būdenys, degst, kartais net vilti, didžią iš
amino. Kai medolis lūduotas, lūdius iš as, tuo
jo ūlos nūmilioja lepsis, ar remiasi hūmigojo
paresy. Ir kartais, kai ūdin kruayuga, ar noras,
kad mano ūdolis virsty medine, norui ventomis
paventti daugy, norui likimysti naktinio pelli-
dos įabarimo iš ūreti! verčianti elongą. Aš
norui pavirsti sudūlį iš Norui ^{je} virsti beriu...